

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm
Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei
mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda,
tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones
humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

VI. Quo sensu Spiritus Sanctus vocetur amor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

adiectiis usurpent ad hoc mysterium explicandum, nichilominus substantia illa modo adiectio intelligi debent, vt de S. Hilario docet S. Thom. quæst. 36. a. 4. ad 7.

SECTIO VI.

Quo sensu Spiritus Sanctus vocetur amor.

AD uberiorem cognitionem eorum, quæ de Spiritus sancti processione dicta sunt, conferre potest explicatio huius nominis, quod passim in scripturis & apud SS. Patres reperitur, quo spiritus sanctus amor vocatur. Quod, vt distinctius intelligatur, prænotandum est hoc nomen (Amor) in diuinis dupli modo sumi posse; 1. essentialiter, pro illo amore, quo tres persona diuinæ diligunt; 2. notionaliter, idque vel actiue, scilicet pro amore notionali: productio, quo Pater & Filius producunt Spiritum sanctum, vel passiuè pro amore notionali producunt, & tunc est nomen personale solius Spiritus sancti proprium. Quoniam vero ea, quæ ad voluntatem spectant in diuinis, magis adhuc nos latent, quam quæ ad intellectum, ideo iuuabit ea, quæ ad amorem illum diuinum productum pertinent, ex analogia productionis verbi diuinij paucis hic explicare.

Sicut igitur, dum Pater seipsum in essentia sua contemplatur, verbum mentis exprimit; & sic Filium generat: ita Pater, & Filius dum se in unitate essentiæ diligunt; affectus voluntatis, qui est utriusque amor, simul ab utroque exprimitur, siveque Spiritus sanctas producitur. Item sicut intelligere conuenit Filio non secus ac Patri; sed conceptum efformare, seu verbum dicere, soli Patri: ita amare Spiritui sancto conuenit non secus ac Patri & Filio: sed affectum exprimere, & amorem spirare, soli Patri & Filio. Item sicut verbum diuinum seu Filius ex cognitione essentia diuinæ eiusque perfectionum omnium, nec non trium personarum diuiniarum, ac denique omnium creaturarum possibilium procedit: sic amor di-

minus seu Sp̄iritus Sanctus ex eiusdem essentiæ diuinæ perfectionum, personarum, creaturarumque omnium possibilium dilectione procedit; nec enim minus perfecta debet esse actio amandi, per quam producitur Sp̄iritus Sanctus, quam actio intelligendi, per quam gignitur Filius: quare sicut ista (vt superius dictum est) ad omnia intelligibilia, sic & illa ad omnia diligibilia extendi debet.

Ex his patet, quo sensu intelligi debeat id, quod docet S. Thomas quæst. 37. art. 2. cùm dicit Patrem & Filium diligere se Sp̄iritu Sancto: hoc enim vere & propriè dicitur, si verbum (diligere) sumatur notionaliter, prout significat spirare amorem; quia scilicet Pater & Filius relatione notionaliter diligunt se inuicem Sp̄iritu sancto, tanquam dilectionis sua termino & amore producto; vnde sanct. Aug. lib. 6. de Trinit. c. 51. dicit, quod Sp̄iritus Sanctus est. Quo genitus a generante diligitur, genitoremque suum diligit: & eodem sensu Synesius hymno 4. vocat spiritum sanctum. Centrum genitoris & geniti: & appositi sanct. Bernard. serm. 8. in Cant. super illæ verba: *Osculetur me osculo oris sui: Si, inquit, recte Pa' er osculans, Filius osculus accepitur;* non erit abs re Sp̄iritum Sanctum osculum intelligi, utpote qui Patris & Filij imperturbabilis pax sit, glutinum, indissoluus amor, indiuisibili unitas.

SECTIO VII.

Qua ratione persona una in diuini mitti dicatur ab alia.

Certum est ex scripturis secundam & tertiam sanctissimæ Trinitatis personam mitti. Et quidem de Filio constat ex sanct. Mart. c. 15. Non sum missus nisi ad oves, que, &c. & sanct. Ioan. 6. Misit me viuens Pater, &c. De Sp̄iritu sancto etiam sanct. Ioan. 14. Sp̄iritus Sanctus, quem mittet Pater in nomine meo: & cap. 15. Cum venerit Paracletus, quem ego mittam vobis.

Cum